

1. Dlouholetý pedagog Michal Polman, který svým sportovním západem naší škole pomohl k mnoha pohárům a oceněním, se narodil 17. března 1959 v Semilech. Část života strávil v Držkově a další v Jablonci nad Nisou.
2. V Držkově nastoupil malotřídku, kde nebyla družina, a tak volný čas trávil venku. Sáňkoval, bruslil a chodil na hřiště.
3. Dějiny začal vnímat už jako 9ti letý chlapec, kdy v roce 1968 do Jablonce přijely tanky.
4. **Nevěděl jsem, co se to děje, tat'ka, děda, strejdové a babičky plakaly, že je válka, že přijely ruské tanky a podobně.**
5. Informace o události se Polmanovi dozvěděli z televizního vysílání.
6. Na druhý stupeň pan Polman chodil už na Masarykovu školu v Zásadě.
7. **Moje babička tady ta byla drogistka. Ne že prodávala drogy, ale byla vedoucí drogerie. Tak já sem celé dětství za angličáky, který stály 20 korun nebo 15-20 korun, za fotky Vinetoua. Měl povinnost vyrovnávat zboží v drogerii, protože se v jednu otevíralo, pak až sem mohl, jít ven takže sem šel ze školy babičce vyrovnal zboží.**
8. Pan Polman úspěšně složil zkoušky na gymnázium do Jablonce nad Nisou. K této volbě ho inspiroval profesor (na češtinu) Holý, který měl na starosti knihovnu v Držkově. Očaroval ho jeho hlas v amplionu.
9. **Jako Držkováka mě převelili do Tanvaldu do gymnázia, čehož nelituju. Já jsem hrál fotbal.**

10. Později pak hrál v dorostu ve Velkých Hamrech. Ke sportu má celoživotně kladný vztah. V dospívání chodil s přáteli lyžovat na sjezdovky, a jelikož neměli vlek, postavili si svůj, kde naučil desítky dětí lyžovat.
- 11. Po gymplu to už jsem zmínil jsem byl v Ústí nad Labem, do Brna jsem dělal přijímačky.**
12. Do Brna se ale nedostal, protože ze 150 uchazečů přijali 20 sportovních reprezentantů. Mezi ně patřili například Alan a Ingrid Špíglovi, kteří udělali první salto na bruslích.
13. Vojnu pan Polman absolvoval v Brně a potom v Bechyni. Jeho hlavní činností bylo vykreslování map a tvorba nástěnek.
- 14. Nejhorší bylo, když tam kluci z vedlejšího útvaru z Čáslavi, kopírovali terén podle starý mapy. A všechny čtyry uhořeli.**
15. V roce 1983 pan Polman nastoupil na Základní školu Na Šumavě.
- 16. Půjdeš na Šumavu soudruhu.**
17. Na ZŠ Mozartova, kde jsme se s ním nyní mohli potkat, začínal jako kádrová rezerva.
- 18. Já říkám zcela otevřeně a nestydím se za to, čtyry roky jsem měl knížku KSČ.**
19. Pan Polman byl i členem komunistické strany, což ovšem na svou dobu nebylo neobvyklé. Pokud chtěl člověk vychovávat děti ke sportu a vést sportovní kroužky, nebylo jiného vyhnutí.
20. V roce 1989 se Michalovi a Jarmile Polmanovým narodila dcera. Již 4 roky před tím zemřel manželům syn na následky událostí Černobylské havárie.
- 21. Kdy vyhnaly maminky 1. května na průvod. Nikdo nevěděl, co se děje nad Evropou a místo kočárků v Jilemnici sme byli sedmý kdo řešil pohřeb.**

22. Sametovou revoluci pan Michal vnímal jako nutnou změnu a vybavuje si demonstrace v Semilech.
- 23. Byl sem na několika náměstích. Měl sem na klopě trikoloru. Někteří mně nadávali, někteří jako se mnou souhlasili. Moje přesvědčení bylo, že ta změna být musí.**
24. Pan Polman také patří do klubu sběratelů autogramů, což je jeho velkým koníčkem.
25. Jak se taková sbírka tvoří?
- 26. Tam byste měli mít fotku, podpis, popisku, jo, kdo to byl, co to byl, jak se narodil a podobně, mě se líbilo si to zpracovávat graficky po svém, ne podle po jejich.**
27. Pan Polman si vystřihával fotky z novin a časopisů a pak je zařazoval do šanonů.
- 28. Takže potřebuješ k tomu podpis, potřebuju k tomu originální podpis, protože falzifikátů je plno mezi sběrateli a potřebuju k tomu mít tenhle ten materiál.**
29. Mezi jeho úlovky patří například podpis Rudolfa Hrušínského, Jiřího Šlitra, Jana Třísky, Karly Chadimové, Věry Čáslavské, Jiřího Schelingera nebo Václava Havla.
- 30. Václav Havel, když se mně podepisoval, tak taková zajímavost byla, on se podepisoval zeleně s červeným srdíčkem. A já sem nechtěl ani zeleně ani srdíčko, já sem ho chtěl, já sem ho prosil, ať se mě podepíše bez tohohle.**
31. Jednu z nejsilnějších vzpomínek, při které se mu ještě dnes objeví slzy v očích, má spojenou se svatební pozvánkou pana Třísky pro pana Šlitra po 50 letech.
- 32. Tak jak tam seděl, tak takhle mu začali týct slzy.**
33. Jeho sbírka je velmi obsáhlá.
- 34. Plný sklep toho byl, plná šatna.**

35. Díky svému koníčku mohl poznat spoustu lidí. Tvorbu sbírky bere i jako prostředek sebevzdělávání.

36. Zeptali jsme se pana Polmana, kdo byl jeho vzorem.

37. Vždycky jsem si vážil tat'ky mého, no a těch dvou profesorů, pan Holý a pan Marousek, to musím zmínit opakovaně.

38. Nám je naopak vzorem on.